

Ulağımdır Elbet Őiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Eylül 2023

Sađaltılmıř dűřlerim var benim dizlerine kapaklandıđım dizelerim var benim...

Bir kıvılcım dahi başlatabilir içimdeki yangını
Tutuřan hecelerime tutunurum imsak vakti
Ve ruhumu deřerim
İlmeklerde büyür hicretim
İnzivada geçen ömrün dikenleri batar Őiirlerimin her birine.

Tutanaklara geçmeli hayat
Mademki s/onsuzluđa mahal verecektir bunca beyit
Ruhumsa rükûda
Arz ettiğim kadar yalnızlığımı
Dünümü dün de unuttuğumdan mıdır ne
Günü yeni bir başlangıç bellerim:
Arpacı kumrusu gibi yalnızlığım
Sadık kaldığımdır içinde yaşadığım saksım...

Asla da ölü toprađı addedilmesin
Sesimin yankısında can bulur Őiirlerim
Bazen bir gizi gibi peřinden sürüklendiđim
İzinde sevginin tohumlar ekerim anbean
Külfet olsa ne ki sevginin ibresinde saklı
Cenneti bir kere bahřetmiřken bana Rabbim

Tecelli etti edecek umut
Kör noktasında ömrün biat bildiđim
Beratı gecenin
Nüfuz eder Şiirin tenine
Demlediđim nice öykü
Varsın olsun aşk uğruna heba edeyim ömrü

Őařalı bir var oluřtur benimki
Oysaki haiz olduđum o tek zerrede
Saklı tuttuđum kadar bunca duyguyu
Ulağımdır elbet Őiir

Sözcüklerin uleması bilinmez gark
Ettiği tebensümlerin de sarmalında
Bir notadan doğar kâinatın henüz yazılmamış iken bestesi

Yâdı dünün bir teselli
Yâri gönlün, tecelli
Bulan yansımasında şiirin
Yakut gözleri hüznün
Varla yok arası bir mutluluk
Nasıl ki inada bindi
Sessizliğin dinmez iken öfkeli sesi...